Πίστη σε όλες τις άγιες εντολές (Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 27 Δεκεμβρίου, 2017

Ο Κύριος και Θεός μας Ιησούς Χριστός, που είναι γνήσιος Υιός του Θεού και Πατέρα, ομοούσιος και ομοφυής και ομόδοξος, σύνθρονος και ομόθρονος, που μένει ενωμένος με τον Πατέρα, αλλά και ο Πατέρας μένει ενωμένος με τον Υιό, αφού έριξε το βλέμμα του στη δική μας ταλαιπωρία και κακοπάθεια, αλλά και στην ίδια τη δουλεία μας, που υποστήκαμε εξαιτίας της αμαρτίας και υπηρετήσαμε τον εχθρό (διάβολο), που μας εξαπάτησε, και αφού μας ελέησε με την ανέκφραστη φιλανθρωπία του και θέλησε να μας ελευθερώσει από τη δουλεία και από την αισχρότατη πλάνη μας, κατέβηκε από τον ουρανό, χωρίς διόλου να εγκαταλείψει τις πατρικές αγκάλες, όπως ο ίδιος γνωρίζει, και αφού ήρθε στη γη, περπάτησε ανάμεσά μας, και συναναστράφηκε μ' εμάς τους ανθρώπους, αν και ήμασταν αμαρτωλοί, και αφού έδωσε σωτήρια προστάγματα στους αγίους μαθητές του και αποστόλους, ανέβηκε πάλι στον Πατέρα του με δόξα, παραγγέλλοντας σ' αυτούς και λέγοντας: «Να πάτε και να κηρύξετε το Ευαγγέλιο σε όλη την κτίση, διδάσκοντας όλους τους ανθρώπους να τηρούν», όχι αυτό ή εκείνο, αλλά «όλα όσα σας παρήγγειλα» (Ματθ. 28:20). Και λέγοντας «όλα», δεν άφησε τίποτε, που δεν παρήγγειλε να φυλάξουν. Στη συνέχεια, τι λέει; «Αυτός, που θα πιστέψει και θα βαπτισθεί, θα σωθεί· εκείνος όμως που δεν θα πιστέψει, θα κατακριθεί» (Μαρκ. 16:15-16).

Άραγε λοιπόν, αγαπητοί αδελφοί, καταλάβατε τι σημαίνει αυτό που λέει, «Αυτός, που θα πιστέψει και θα βαπτισθεί», και στη συνέχεια πάλι τι σημαίνει, «Αυτός, που δεν θα πιστέψει»; Ή μήπως χρειάζεται να μιλήσω και γι' αυτό στην αγάπη σας; Διότι ο λόγος φαίνεται να είναι κατανοητός και απλός, αλλά έχει κρυμμένα μέσα στο βάθος του τα νοήματα.

Πίστη εδώ δεν εννοεί μόνο αυτή, ότι δηλαδή ο Χριστός είναι Θεός, αλλά εννοεί την περιεκτικότατη πίστη, αυτή που αναφέρεται σε όλες τις άγιες εντολές, που ειπώθηκαν απ' αυτόν· αυτή που περικλείει μέσα της με κάποιο τρόπο όλες τις θείες εντολές του και που δέχεται ότι τίποτε δεν είναι άχρηστο μέσα σ' αυτές, έως και μία γραμμή, αλλά ότι όλα, έως και ένα γιώτα, είναι ζωή και πρόξενα αιώνιας ζωής· ώστε αυτός που πιστεύει ότι έτσι είναι οι εντολές και υποσχέθηκε με το άγιο βάπτισμα να τηρεί όλα αυτά και να τα εφαρμόζει διαρκώς, θα σωθεί, ενώ εκείνος που δεν θα πιστέψει σε κάποιο από τα λόγια του, ως και μία γραμμή, ή ένα γιώτα, όπως ειπώθηκε, θα κατακριθεί, σαν να απαρνήθηκε εντελώς εκείνον τον ίδιο.

Και είναι λογικό· διότι εκείνος που πίστεψε σ' αυτόν στα μεγάλα –όπως, ότι, αν και ήταν Θεός, έγινε χωρίς μεταβολή άνθρωπος, ότι σταυρώθηκε και πέθανε και αναστήθηκε, ότι, αφού αναστήθηκε, αν και ήταν κλεισμένες οι θύρες, μπήκε μέσα και εμφανίσθηκε στους μαθητές του, ότι αναλήφθηκε και κάθεται στα δεξιά τού Θεού και Πατέρα, ότι πρόκειται να έρθει πάλι, για να κρίνει τους ζωντανούς και τους νεκρούς και να αποδώσει στον καθένα σύμφωνα με τα έργα του, αφού δηλαδή προηγουμένως αναστήσει όλους εμάς, όσοι πρόκειται να γεννηθούμε από τον καιρό του Αδάμ ως και την τελευταία μέρα–, αλλά, που δεν πιστεύει σ' αυτόν, όταν ο ίδιος ο Χριστός λέει: «Αλήθεια σας λέω ότι και για ανώφελο λόγο θα απολογηθούν οι άνθρωποι τη μέρα της κρίσης» (Ματθ, 12:36), πώς θα είναι πιστός και θα συγκαταλεχθεί με πιστούς;

Αυτός λοιπόν που πιστεύει στον Χριστό για εκείνα τα φοβερά, που υπερβαίνουν το νου και την κάθε ανθρώπινη σκέψη, και που έχει υπάκουη και σύμφωνη την ψυχή του σ' αυτά που έγιναν και πρόκειται να γίνουν από τον ίδιο τον Κύριό μας Ιησού Χριστό, αλλά δεν πιστεύει ο ίδιος, όταν τον ακούει να λέει, «Αυτός που θέλει να έρθει πίσω μου, ας απαρνηθεί τον εαυτό του και ας σηκώσει τον σταυρό του και ας με ακολουθήσει» (Ματθ. 16:24), και, «Αυτός που αγαπά τον πατέρα του ή τη μητέρα του περισσότερο από μένα δεν είναι άξιός μου» (Ματθ. 10:37), και, «Αυτός που έρχεται σ' εμένα και δεν απαρνείται τον πατέρα του και τη μητέρα του, και τους αδελφούς και τις αδελφές και τη γυναίκα και τα παιδιά του, αλλά ακόμη και τη ζωή του, δεν μπορεί να είναι μαθητής μου» (Λουκ. 14:26), και, «Αυτός που θα καταργήσει μία απ' αυτές τις πολύ μικρές εντολές μου, θα ονομασθεί ελάχιστος στη βασιλεία των ουρανών» (Ματθ. 5:19), πώς θα θεωρηθεί πιστός και δεν θα κατακριθεί πιο πολύ σαν άπιστος ή και χειρότερος από άπιστο;

Διότι στα μεγαλύτερα βέβαια ομολογεί ότι πιστεύει στον Χριστό, στα μικρότερα όμως καταφρονεί σαν ψεύτη τον ίδιο τον Θεό και Δεσπότη των όλων· και ενώ στα άλλα λέει ότι πιστεύει σ' αυτόν ως Θεό, δυσπιστεί όμως, όπως στον τυχαίο άνθρωπο, όταν ο Χριστός λέει, ότι θα απολογηθούν οι άνθρωποι για ανώφελο λόγο τη μέρα της κρίσης, και φαντάζεται, γελώντας και αισχρολογώντας και ματαιολογώντας, ότι θα σωθεί, αν και ο Χριστός ταλανίζει αυτούς που γελούν (Λουκ. 6:25) και μακαρίζει αυτούς που πενθούν (Ματθ. 5:4)· και ενώ δεν απαρνιέται τον εαυτό του και δεν σηκώνει το σταυρό του, νομίζει ότι ακολουθεί τον Χριστό, που σταυρώθηκε γι' αυτόν· και ενώ αγαπά τους γονείς του περισσότερο από τον Χριστό, έχει την πεποίθηση ότι ο ίδιος είναι άξιος για τον Χριστό.

(Από το βιβλίο: Αγίου Συμεών του Νέου Θεολόγου Έργα, Λόγος έβδομος (απόσπασμα), σελ. 126. Μετάφραση Κωνσταντίνου Γ. Φραντζολά. Εκδόσεις «Το Περιβόλι της Παναγίας», Θεσσαλονίκη 2017)

(Πηγή ηλ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org*)*